

DKAS

Društvo krajinskih arhitektov Slovenije
Jamnikarjeva 101
1000 Ljubljana

Ljubljana, 11. 9. 2017

MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

**Dunajska cesta 48
1000 Ljubljana**

Zadeva: Pripombe na osnutek Zakona o varstvu okolja (ZVO-2)

Društvo krajinskih arhitektov Slovenije podaja pripome na osnutek Zakona o varstvu okolja (ZVO-2), ki je v prvi javni obravnavi. Stroka je v pripombah na osnutek/predlog ZUreP-2 že opozorila, da morajo nastajanje prostorske zakonodaje spremljati tudi spremembe okoljske in sektorske zakonodaje na način, da se zagotovi obstoj celovitega/vseobsežnega prostorskega načrtovanja, katerega integralni del je tudi varstvo okolja. Poziv je izhajal iz ugotovitve, da je neuskklajenost teh dveh področij, predvsem glede pristopa k reševanju problemov, namreč ena večjih težav pri umeščanju prostorskih ureditev v prostor. Izrazili smo obžalovanje, da zakon ni sledil trendu povezave vseh prizadevanj v prostoru/okolju v enoten sistem varstva in urejanja prostora ali varstvenega urejanja prostora, česar se na primer loteva Nizozemska (Revision of Environment & Planning Laws, Government of the Netherlands, 2016, <https://www.government.nl/topics/spatial-planning-and-infrastructure/contents/revision-of-environment-planning-laws>).

Pri pregledu osnutka ZVO-2 ugotavljamo, da zakon o varstvu okolja ne podpira gornjih prizadevanj in koncepta ZUreP-2. Zakonodajalec ni pristopil niti k optimizaciji nekaterih najbolj problematičnih instrumentov varstva okolja, npr. postopka celovite presoje vplivov na okolje, čeprav razpolaga celo z zelo jasnimi priporočili Računskega sodišča (Učinkovitost urejenosti postopka prostorskega načrtovanja občin, 8. 6. 2017).

1.

Izpostavljamo problem, da v sedanji zakonodaji ZVO-1 in v novem predlogu zakona ZVO-2 pri izdaji okoljevarstvenih dovoljenj za ravnanje z odpadki in potrdil za zbiranje odpadkov, ter pri Presojah vplivov na okolje za tovrstne naprave ali dejavnosti ravnanja z odpadki, niso upoštevana določila iz prostorskih aktov OPN-jev in OPPN-jev. Ne upošteva se, na kakšni namenski rabi z določenimi pogoji se bo izvajala dejavnost, ki je opredeljena v okoljevarstvenem dovoljenju. Za začetek izvajanja dejavnosti, določene v okoljevarstvenem dovoljenju (v nadaljevanju: OVD), tudi niso zahtevana uporabna dovoljenja; to pomeni, da bi upravljavec, ki pridobi OVD za ravnanje z odpadki, šele po pravnomočnem uporabnem dovoljenju, lahko začel z izvajanjem dejavnosti in bi okoljevarstveno dovoljenje začelo veljati šele potem, ko upravljavec pridobi pravnomočno uporabno dovoljenje (za nove naprave oz. dejavnosti). Dogaja se, da se izda OVD ali celo okoljevarstveno soglasje - OVS (PVO postopek), ki je lahko v nasprotju z določili v OPN ali OPPN.

Zato predlagamo, da se v predlog sprememb okoljevarstvene zakonodaje - ZVO-2 (in podzakonskih okoljevarstvenih Uredb), ki po novem povezuje postopke za izdajo gradbenega dovoljenja, okoljevarstvenega soglasja in okoljevarstvenega dovoljenja skupaj, ter tudi za samostojne upravne postopke izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za ravnanje z odpadki,

vnesejo določila, da se obvezno upoštevajo določila iz prostorskih aktov občin - OPN in OPPN, ter da se določi, da se na namenski rabi "stanovanjske površine-strnjeno urbano območje" ne izdaja okoljevarstvenih dovoljenj za ravnanje z odpadki (predelava odpadkov ali zbiranje odpadkov), še posebej ne nevarnih odpadkov. Po sedanji veljavni zakonodaji se dogaja, da stranka dobi izdano okoljevarstveno dovoljenje za ravnanje z odpadki ali potrdilo za zbiranje odpadkov sredi stanovanjskega območja v strnjem urbanem območju, kar pa je povsem nedopustno.

2.

Podpiramo pripombo Mreže za prostor glede sprememb določil v zvezi z obveznimi javnimi gospodarskimi službami, konkretno z izvajanjem javne gospodarske službe (JGS) "urejanje in čiščenje javnih površin". Pogoji izvajanja JGS "urejanje in čiščenje javnih površin" v osnutku ZVO-2 se z novo rešitvijo poslabšujejo in obstaja nevarnost, da se bo zato poslabšalo tudi urejanje javni površin v praksi, ne v vseh občinah, v posameznih pa zagotovo. Osnutek zakona namreč predvideva, da se ta JGS preimenuje v "vzdrževanje in čiščenje" (253. člen, prvi odstavek, 7 vrstica) ter določitev pogojev za izvajanje, razen za oblikovanje cene, prepušča občinam. S tem se država formalno umika iz izvajanja te dejavnosti in prepušča vsa vprašanja strokovnosti in kakovosti posameznim občinam. To bo slabo vplivalo na urejanje javnih površin in na zagotavljanje njihovih koristi, na razvoj te javne infrastrukture v slovenskih naseljih in na razvoj te komunalne dejavnosti. Čeprav država trenutno ne izpolnjuje v ZVO-1 predpisanih pogojev izvajanja in do sedaj še ni pripravila podzakonskih predpisov na tem področju, je sedanja zakonska rešitev bolj ustrezna od nove, saj vendarle narekuje pripravo enotnih smernic za izvajanje in razvoj te lokalne dejavnosti in postavlja državo v nadzorni položaj.

S spoštovanjem,
UO DKAS